

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: Neočekávaná technika

Práci předložila studentka: STEINHAUSEROVÁ Michaela

Studijní obor a specializace: Sochařství - Keramika

Hodnocení vedoucího práce – Posudek oponenta práce *)

Práci hodnotila : MgA. Eva Mochalová

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Autorka bakalářské práce si za cíl určila pracovat s porcelánem jiným a neočekávaným způsobem, který, jak se zdá, je nevyčerpatelný svým použitím s dalšími materiály. Zpočátku autorka hodně experimentovala a hledala, co si může dovolit, po té si určila směr a způsoby, které přinášely určité možnosti, které se přibližovaly její představě. Vytvořit objekty, které nebudou mít v dnešním světě žádnou funkci se jí podařilo. Myslím si však, že je škoda, že autorka nevyužila více potenciál experimentu a nevytvořila objekty, které by byly více v kontextu s tématem nebo emocemi. Objekty nemusí ničemu sloužit a plnit funkci (i když i emoce líbí, nelíbí plní funkci estetickou), ale mohou pozorovateli otevřít netušené příběhy, co se např. s těmito objekty bude dít dál.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

Jsem ráda, že autorka nepracovala s porcelánovou hmotou přímočarě a nenamáčela rovnou textílie, či papír. Podobných prací s máčením textílie v lící hmotě (Monika Krobová, Umprum 2013), nebo stříkání porcelánové hmoty s přídavkem papíru už v minulosti vzniklo více. Aby ne, porcelánová hmota, křehká a tvrdá zároveň, k tomu vybízí. Inovativní přístup nedávno nabídla třeba švédka Jeanette Hiir v objektech z nastrouhaného porcelánu. Pocit, že objekty si nepřejí, aby při jejich vzniku na ně někdo sahal, protože ruce jsou pro ní příliš hrubé a necitlivé, mě přijde velmi silný.

Autorka této práce byla s materiálem naopak v kontaktu silně, doslova ho hnětla, skládala, lepila na sebe, sušila ve vlastní sušárně, přesouvala, obvazovala.... Oceňuji její neutuchající nadšení po prvních úspěších pokračovat dál. Za technickou inovaci lze považovat i samotný proces nevědomý i řízený, třeba u lehání jednotlivých dílků svázaných gázou. Tento moment mi přijde v práci nejsilnější.

3. Přínos práce pro daný obor

Každý objekt přináší pro autora i obor obohacující přínos. Přínosem této práce je hlavně přínos pro autorku samotnou, která to sama uvádí ve své písemné obhajobě. I to je velký přínos pro obor, protože pilných a pracovitých umělců s touhou objevovat nové světy na hraně možností materiálu je potřeba. Je to její poslední experimentální zkouška na škole, po které přijde kouzlo reality. Křehké i tvrdé zároveň, jako porcelán.

4. Silné stránky díla

Za silnou stránku objektů považuji různorodost a proces experimentu a neúnavného hledání. Objekty i s malinko řízeným (předpokládajícím) pohybem lehání a skládání mi přijde na celém díle nejsilnější. Proces předem připravených plátků porcelánové hmoty, předem pracně nasušených a poskládaných na sebe, svázaných lehce gázou, která sloužila jen jako pomocník, je svým ojedinělým způsobem silný. Zde by měla autorka navázat a pokračovat v experimentování.

5. Slabé stránky díla

Dotknou se jen lehce slabé stránky. Je škoda, že autorce stačí vytvoření objektů bez funkce, byť jak jsem v bodě 1 naznačila, i estetika díla je funkcí obrazovou. Je jednoduché to takto definovat a vymanit se z popisu příběhu, které tyto objekty mají. Proces a experiment je přítelem svobody a příběhů. Doporučila bych více experimentovat s přidáním i jiných materiálů.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

U prací experimentálního charakteru je velmi těžké hodnocení konečného výsledku, který se nemusí podařit dle představ autora. Nejdůležitější je pro něj ta cesta, kterou prochází přes pokusy. Podle mě, ušla autorka, dle svých možností a schopností, svoji vlastní cestu na výbornou.

Datum: 16.5. 2017

Podpis:

